

RUFIJAN (7) *sb m*

rufijan, [rofijan].

-f- (6), -ff- (1).

W N sg a pochylone, w pozostałych formach jasne.

sg N rufijân (3). ◇ G rufijana (1). ◇ pl N rufijanowie (3), [rofijani]. ◇ [L rofijani(e)ch.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Stręzcyciel, właściciel domu publicznego; leno Mącz, Modrz, Cn; minister libidinis Mącz; lenullus, lupanarius, perductor, productor Cn (7) : Leno, [...] Gołpodarz który kurwy chowa/ Kurwigołpodarz/ Rufian też niektórzy zową. Mącz 188d, 222b; KlonWor 62; [á Roffijáni do świádectwá przypuśczeni nie bywáią: tákże y pánie iych/ lub dworki miedzy cnotliwemi pániami mieyfcá niemáią. BudUrząd 78, 77; Volck Yyy2].

W połączeniach szeregowych (3): Głupi młodzieniałzkowie/ rufiánowie/ nierządne niewiáfty/ ludzie áni Rzeczypołpolitey/ áni ktorey pewney osobie zászłuzeni/ chodzą świecąc fię od złotá ModrzBaz 142, 51; Wízetecznicá/ rufian/ błazen ízáchowány/ Smiechotworcá: cí płużą miedzy tymi Pány [tj. marnotrawnymi ludźmi]. KlonWor 57.

Złośl. i pogard. [jako obelga] (1): komornik iachał doSambora więzować Pana Radomskiego. O Iesus cóć ta rzecz turbaty i wczyniela razem excanduit iuż prawi postaremu Rufianowie będą panowali anieprawda będzie rządzila [!]. ActReg 100.

Synonimy: kurewnik, kurwiarz, kurwogospodarz, zamtuźnik.

Cf RUSYJAN